

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2023. szeptember 7.*

„Előzetes döntéshozatal – Távközlés – Az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezelése – 2002/58/EK irányelv – Hatály – A 15. cikk (1) bekezdése – Az elektronikus hírközlési szolgáltatók által megőrzött és a büntetőeljárásokért felelős hatóságok rendelkezésére bocsátott adatok – Ezen adatoknak a hivatali visszaélésre vonatkozó vizsgálat során történő későbbi felhasználása”

A C-162/22. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Lietuvos vyriausiosis administracinis teismas (Litvánia legfelsőbb közigazgatási bírósága) a Bírósághoz 2022. március 3-án érkezett, 2022. február 24-i határozatával terjesztett elő az

A. G.

által indított,

a **Lietuvos Respublikos generalinė prokuratūra**

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: A. Arabadjiev tanácselnök, P. G. Xuereb (előadó), T. von Danwitz, A. Kumin és I. Ziemele bírák,

főtanácsnok: M. Campos Sánchez-Bordona,

hivatalvezető: A. Lamote tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2023. február 2-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- A. G. képviselőjében G. Danėlius advokatas,
- a litván kormány képviselőjében S. Grigonis, V. Kazlauskaitė-Švenčionienė és V. Vasiliauskienė, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: litván.

- a cseh kormány képviselőjében O. Serdula, M. Smolek és J. Vlácil, meghatalmazotti minőségben,
- az észt kormány képviselőjében, M. Kriisa, meghatalmazotti minőségben,
- Írország képviselőjében M. Browne, A. Joyce és M. Tierney, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: D. Fennelly BL,
- a francia kormány képviselőjében R. Bénard, meghatalmazotti minőségben,
- az olasz kormány képviselőjében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: A. Grumetto avvocato dello Stato,
- a magyar kormány képviselőjében Fehér M. Z. és Biró-Tóth Zs., meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében S. L. Kaléda, H. Kranenborg, P.-J. Loewenthal és F. Wilman, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2023. március 30-i tárgyaláson történt meghallgatását követően, meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2009. november 25-i 2009/136/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL 2009. L 337., 11. o.; helyesbítés: HL 2013. L 241., 9. o.) módosított, az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról [helyesen: a személyes adatok kezeléséről] és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) (HL 2002. L 201., 37. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 514. o.; a továbbiakban: 2002/58 irányelv) 15. cikke (1) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet az A. G. által a Lietuvos Respublikos Generalinė prokuratūra (a Litván Köztársaság főügyészsége, a továbbiakban: főügyészség) azon határozatainak jogszerűsége tárgyában indított eljárás keretében terjesztették elő, amelyekkel felmentették őt ügyészi tisztségéből.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 2002/58 irányelv „Hatály és cél” című 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Ez az irányelv előírja azon nemzeti rendelkezések összehangolását, amelyekre azért van szükség, hogy biztosítsák az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezelése vonatkozásában az alapvető jogok és szabadságok védelmének egyenértékű szintjét – különös tekintettel a magánélethez és a bizalmas adatkezeléshez való jogra –, valamint biztosítsák az ilyen adatoknak, az elektronikus hírközlő berendezéseknek és az elektronikus hírközlési szolgáltatásoknak a Közösségen belüli szabad mozgását.

[...]

(3) Ez az irányelv nem alkalmazható azokra a tevékenységekre, amelyek nem tartoznak az Európai Közösséget létrehozó szerződés hatálya alá, – így az Európai Unióról szóló szerződés V. és VI. címe alá tartozó tevékenységekre –, valamint nem alkalmazható a közbiztonsággal, a nemzetvédelemmel, a nemzetbiztonsággal (beleértve a nemzetbiztonsági ügyekkel kapcsolatos tevékenységek tekintetében az állam gazdasági prosperitását) összefüggő tevékenységekre, valamint a büntetőjogi szankciók végrehajtása terén kifejtett állami tevékenységekre.”

4 Ezen irányelvnek „A közlések titkossága” című 5. cikke az (1) bekezdésében a következőket írja elő:

„A tagállamok nemzeti jogszabályok révén biztosítják a nyilvános hírközlő hálózatok és a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások segítségével történő közlések és az azokra vonatkozó forgalmi adatok titkosságát. Különösen megtiltják a közlések és az azokra vonatkozó forgalmi adatok felhasználókon kívüli személyek által történő, az érintett felhasználó hozzájárulása nélküli meghallgatását, lehallgatását, tárolását vagy más módon történő elfogását vagy megfigyelését, kivéve, ha az ilyen személy a 15. cikk (1) bekezdésével összhangban jogszerűen jár el. Ez a bekezdés nem akadályozza a közlés továbbításához szükséges műszaki tárolást, a bizalmas adatkezelés elvének sérelme nélkül.”

5 Az említett irányelvnek „A 95/46/EK irányelv egyes rendelkezéseinek alkalmazása” című 15. cikke az (1) bekezdésében a következőket mondja ki:

„A tagállamok jogszabályi intézkedéseket fogadhatnak el az ezen irányelv 5. és 6. cikkében, 8. cikkének (1), (2), (3) és (4) bekezdésében, valamint 9. cikkében előírt jogok és kötelezettségek hatályának korlátozására vonatkozóan, ha az ilyen jellegű korlátozás – a [személyes adatok feldolgozása { helyesen: kezelése} vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 1995. L 281., 31. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 15. kötet, 355. o.)] 13. cikkének (1) bekezdésében említettek szerint – egy demokratikus társadalomban szükséges, megfelelő és arányos intézkedésnek minősül a nemzetbiztonság (vagyis az állam biztonsága), a nemzetvédelem és a közbiztonság védelme érdekében, valamint a bűncselekmények, illetve az elektronikus hírközlési rendszer jogosulatlan használata megelőzésének, kivizsgálásának, felderítésének és üldözésének a biztosítása érdekében. E célból a tagállamok többek között jogszabályi intézkedéseket fogadhatnak el az adatoknak az e bekezdésben megállapított indokok alapján korlátozott ideig történő visszatartására [helyesen: megőrzésére] vonatkozóan. Az e bekezdésben említett valamennyi intézkedésnek összhangban kell lennie a közösségi jog általános elveivel, beleértve az [EUSZ 6. cikk] (1) és (2) bekezdésében említetteket.”

A litván jog

Az elektronikus hírközlésről szóló törvény

6 A 2004. április 15-i Lietuvos Respublikos elektroninių ryšių įstatymasnak (a Litván Köztársaság elektronikus hírközlésről szóló törvénye; Žin., 2004., 69-2382. sz.) az alapeljárás tényállására alkalmazandó változata (a továbbiakban: elektronikus hírközlésről szóló törvény) a 65. cikkének (2) bekezdésében arra kötelezi az elektronikus hírközlési szolgáltatókat, hogy őrizzék meg az

ugyanezen törvény 1. mellékletében felsorolt adatokat, és azokat adott esetben a súlyos bűncselekmények elleni küzdelem során való felhasználás céljából az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsássák.

- 7 Az elektronikus hírközlésről szóló törvény 1. mellékletének megfelelően a megőrzendő adatkategóriák a következők:

„1. A közlés forrásának megtalálásához és meghatározásához szükséges adatok: [...] 2. A közlés címzettjének meghatározásához szükséges adatok: [...] 3. A közlés napjának, időpontjának és időtartamának meghatározásához szükséges adatok: [...] 4. A közlés típusának megállapításához szükséges adatok: [...] 5. A felhasználók kommunikációs eszközének vagy lehetséges hardverének meghatározásához szükséges adatok: [...] 6. A mobil kommunikációs eszköz helyének megállapításához szükséges adatok: [...]”

- 8 E törvény 77. cikkének (4) bekezdése értelmében, amennyiben létezik indokolással ellátott bírósági határozat vagy más, törvényben meghatározott jogalap, az elektronikus hírközlési szolgáltatóknak – a Lietuvos Respublikos baudžiamoji proceso kodeksas (a Litván Köztársaság büntetőeljárásról szóló törvénykönyve, a továbbiakban: büntetőeljárás törvénykönyv) által előírt meghatározott eljárás szerint – technikailag lehetővé kell tenniük, különösen a bűnügyi nyomozó szervek és az előzetes bírói vizsgálatot végző szervek számára, az elektronikus hírközlő hálózatok által terjesztett közlések tartalmának ellenőrzését.

A bűnügyi hírszerzésről szóló törvény

- 9 A 2012. október 2-i Lietuvos Respublikos kriminalinės žvalgybos Įstatymasnak (a Litván Köztársaság bűnügyi hírszerzésről szóló törvénye; Žin., 2012, 122-6093. sz.) az alapeljárás tényállására alkalmazandó változata (a továbbiakban: a bűnügyi hírszerzésről szóló törvény) a 6. cikke (3) bekezdésének 1. pontjában akként rendelkezik, hogy amennyiben teljesülnek a bűnügyiinformáció-gyűjtés igazolására e törvényben előírt feltételek, az ügyészségnek vagy valamely bíróságnak az előzetes engedélye alapján a bűnügyiinformáció-gyűjtést végző szervek az ugyanezen cikk (1) és (2) bekezdésében felsoroltakon kívül hatáskörrel rendelkeznek arra, hogy információkat gyűjthetnek be az elektronikus hírközlési szolgáltatóktól.
- 10 Az említett törvény 8. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a bűnügyi nyomozó szervek nyomozást folytatnak többek között akkor, ha nagyon súlyos, súlyos vagy viszonylag súlyos bűncselekmény előkészületére vagy elkövetésére, illetve az ilyen bűncselekményt előkészítő, elkövető vagy korábban elkövető személyekre vonatkozó információk állnak rendelkezésre. Ugyanezen törvény 8. cikkének (3) bekezdése pontosítja, hogy ha az ilyen nyomozás során bűncselekmény fennállására utaló jelek merülnek fel, haladéktalanul büntetőeljárást indítanak.
- 11 A bűnügyi hírszerzésről szóló törvény 19. cikke (1) bekezdésének 5. pontja értelmében a bűnügyi nyomozásból származó információk felhasználhatók az e cikk (3) és (4) bekezdésében meghatározott esetekben, valamint a törvényben meghatározott más esetekben. Az említett cikk (3) bekezdése értelmében a vesztegetéshez kapcsolódó bűncselekmény jellemzőivel rendelkező cselekményre vonatkozó információk minősítése – az ügyészséggel való egyetértésben – feloldható, és ezen információk a fegyelmi vagy közzszolgálati kötelességszegésre vonatkozó nyomozás keretében felhasználhatók.

A büntetőeljárás törvénykönyv

- 12 A büntetőeljárás törvénykönyv 154. cikke előírja, hogy a vizsgálatvezető az ügyészség kérelmére hozott vizsgálóbírói határozat alapján lehallgathatja az elektronikus hírközlő hálózatokon keresztül továbbított beszélgetéseket, átírhatja azokat, ellenőrizheti az elektronikus hírközlő hálózatokon továbbított egyéb információkat, valamint rögzítheti és tárolhatja azokat, ha okkal feltételezhető, hogy információ szerezhető be egy előkészületben lévő, folyamatban lévő vagy már elkövetett nagyon súlyos vagy súlyos bűncselekményről, illetve egy viszonylag súlyos vagy nem súlyos bűncselekményről.
- 13 E törvénykönyv 177. cikkének (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy az előzetes vizsgálati adatok bizalmasak, és hogy az ügy bírósági elbírálásáig ezen adatok csak az ügyészség engedélyével és csak indokolt mértékben hozhatók nyilvánosságra.
- 14 Az említett törvénykönyv 177. cikkének végrehajtása céljából az I kiteisminio tyrimo duomenų teikimo ir panaudojimo ne baudžiamojo persekiojimo tikslais ir kiteisminio tyrimo duomenų apsaugos rekomendacijos (az előzetes bírói vizsgálat adatainak nem büntetőeljárás célú átadásáról és felhasználásáról, valamint az előzetes bírói vizsgálat adatainak védelméről szóló ajánlások), a legutóbb a 2018. június 25-i I-211. sz. rendelettel módosított, a 2017. augusztus 17-i I-279. sz. főügyési rendelettel (TAR, 2017., 2017-13413. sz.) jóváhagyott ajánlások alkalmazandók.
- 15 Ezen ajánlások 23. pontja előírja, hogy a nyomozás adataihoz való hozzáférés iránti kérelem beérkezését követően az ügyész dönt arról, hogy azokat hozzáférhetővé lehet-e tenni. Igenlő válasz esetén az ügyész meghatározza, hogy a kérelemben szereplő adatokat milyen mértékben lehet hozzáférhetővé tenni.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 16 A főügyészség azzal az indokkal indított közigazgatási vizsgálatot az alapeljárás felperesével szemben, aki ebben az időszakban egy litván ügyészségen ügyészi feladatokat látott el, hogy arra utaló jelek álltak fenn, hogy a felperes az általa vezetett nyomozás keretében jogellenesen szolgáltatott e nyomozás szempontjából releváns információkat a gyanúsított és ügyvédje számára.
- 17 Az e vizsgálatról szóló jelentésében a főügyészség bizottsága megállapította, hogy az alapeljárás felperese ténylegesen hivatali visszaélést követett el.
- 18 E jelentés szerint e hivatali visszaélést a közigazgatási vizsgálat során összegyűjtött tények bizonyították. Közelebbről, a bűnügyiinformáció-gyűjtési műveletek során szerzett információk és a két nyomozás során gyűjtött adatok megerősítették az alapeljárás felperese és a gyanúsított ügyvédje közötti telefonbeszélgetéseket az alapeljárás felperese által vezetett, a gyanúsítottra vonatkozó nyomozás keretében. Az említett jelentés ezenkívül megállapította, hogy bírósági végzés engedélyezte a szóban forgó ügyvédre vonatkozóan az elektronikus hírközlő hálózatokon továbbított információk tartalmának lehallgatását és rögzítését, valamint hogy egy másik bírósági végzés az alapeljárás felperesére vonatkozóan ugyanezt az intézkedést engedélyezte.
- 19 Ugyanezen jelentés alapján a főügyészség két rendeletet fogadott el, amelyekben egyrészt az alapeljárás felperesével szemben a hivatalából való felmentéssel járó szankciót szabott ki, másrészt ez utóbbit hivatalából felmentette.

- 20 Az alapeljárás felperese keresetet nyújtott be a Vilnius apygardos administracinis teismashoz (vilnisi megyei közigazgatási bíróság, Litvánia), többek között e két rendelet megsemmisítése iránt.
- 21 2021. július 16-i ítéletével e bíróság többek között azzal az indokkal utasította el az alapeljárás felperesének keresetét, hogy a jelen ügyben végzett bűnügyinformáció-gyűjtési műveletek jogszerűek voltak, és a bűnügyi hírszerzésről szóló törvény rendelkezéseinek megfelelően összegyűjtött információkat jogszerűen használták fel az alapeljárás felperese által esetlegesen elkövetett hivatali visszaélés fennállásának értékelése céljából.
- 22 Az alapeljárás felperese fellebbezést nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz, a Lietuvos vyriausiasis administracinis teismashoz (Litvánia legfelsőbb közigazgatási bírósága), arra hivatkozva, miszerint az, hogy az információgyűjtést végző szervek bűnügyinformáció-gyűjtési eljárás keretében hozzáférnek a forgalmi adatokhoz és magához az elektronikus közlések tartalmához, az alapvető jogok olyan súlyos megsértésének minősül, hogy a 2002/58 irányelv és az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) rendelkezéseire tekintettel e hozzáférés csak a súlyos bűncselekmények elleni küzdelem céljából biztosítható. Márpedig a bűnügyi hírszerzésről szóló törvény 19. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy az ilyen adatok nem csupán a súlyos bűncselekmények, hanem a vesztegetéshez kapcsolódó fegyelmi vétségek vagy hivatali visszaélések kivizsgálására is felhasználhatók.
- 23 A kérdést előterjesztő bíróság szerint az alapeljárás felperese által felvetett kérdések két körülményre vonatkoznak, nevezetesen egyrészt az elektronikus hírközlési szolgáltatók által a súlyos bűncselekmények elleni küzdelemtől és a közbiztonságot érintő súlyos fenyegetettség megelőzésétől eltérő célból megőrzött adatokhoz való hozzáférésre, másrészt pedig, e hozzáférés biztosítását követően ezen adatoknak a vesztegetéshez kapcsolódó hivatali visszaélések kivizsgálására való felhasználására.
- 24 E bíróság emlékeztet arra, hogy a Bíróság ítélezési gyakorlatából, különösen a 2020. október 6-i Privacy International ítéletből (C-623/17, EU:C:2020:790, 39. pont) kitűnik, hogy egyrészt a 2002/58 irányelv 15. cikkének (1) bekezdését a 3. cikkével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy ezen irányelv hatálya alá nemcsak az olyan jogszabályi intézkedés tartozik, amely a forgalmi és helymeghatározó adatok megőrzésére kötelezi az elektronikus hírközlési szolgáltatókat, hanem az olyan jogszabályi intézkedés is, amely arra kötelezi őket, hogy az illetékes nemzeti hatóságoknak adjanak hozzáférést ezekhez az adatokhoz. Másrészt ezen ítélezési gyakorlatból, különösen a 2021. március 2-i Prokuratuur (Az elektronikus hírközlési adatokhoz való hozzáférés feltételei) ítéletből (C-746/18, EU:C:2021:152, 33. és 35. pont) következik, hogy a bűncselekmények megelőzésére, kivizsgálására, felderítésére és üldözésére irányuló célkitűzést illetően, az arányosság elvének megfelelően kizárólag a súlyos bűncselekmények elleni küzdelem és a közbiztonságot érintő súlyos fenyegetés megelőzése igazolhatja a Charta 7. és 8. cikkében biztosított alapvető jogokba történő olyan súlyos beavatkozásokat, mint amelyek a forgalmi és helymeghatározó adatok megőrzésével járnak, függetlenül attól, hogy e megőrzés általános és különbségtétel nélküli, vagy pedig célzott.
- 25 A Bíróság mindazonáltal még nem foglalt állást a szóban forgó adatok későbbi felhasználásának az alapvető jogokba való beavatkozásra gyakorolt hatásáról. E körülmények között a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy az ilyen későbbi felhasználást is a Charta 7. és 8. cikkében biztosított alapvető jogokba történő olyan súlyos beavatkozásnak kell-e tekinteni,

hogy kizárólag a súlyos bűncselekmények elleni küzdelem és a közbiztonságot érintő súlyos fenyegetettség megelőzése igazolhatja azt, ami kizárja annak lehetőségét, hogy ezen adatokat a vesztegetéshez kapcsolódó hivatali visszaélésre vonatkozó nyomozásokban felhasználják.

- 26 E körülmények között a Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litvánia legfelsőbb közigazgatási bírósága) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni [a 2002/58] irányelv 15. cikkének a [Charta] 7., 8. és 11. cikkével, valamint 52. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett (1) bekezdését, hogy az illetékes hatóságok a vesztegetéshez kapcsolódó hivatali visszaélésre vonatkozó nyomozás során nem használhatják fel az elektronikus hírközlési szolgáltatók által megőrzött olyan adatokat, amelyek valamely elektronikus hírközlési eszköz felhasználójának adataira és az általa folytatott közlésekre vonatkozó információkat szolgáltathatnak, függetlenül attól, hogy az adott esetben a súlyos bűncselekmények elleni küzdelem és a közbiztonságot érintő súlyos fenyegetettség megelőzése céljából engedélyezték-e az ezen adatokhoz való hozzáférést?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 27 Kérdésével az előterjesztő bíróság lényegében arra keres választ, hogy a 2002/58 irányelv 15. cikkének (1) bekezdését a Charta 7., 8. és 11. cikkével, valamint 52. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes, ha az elektronikus hírközlésre vonatkozó olyan személyes adatokat, amelyeket az e rendelkezés értelmében hozott jogszabályi intézkedés alapján az elektronikus hírközlési szolgáltatók megőriztek, és amelyeket ezt követően ezen intézkedés alapján a súlyos bűncselekmények elleni küzdelem céljából az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátottak, felhasználhatók a vesztegetéshez kapcsolódó hivatali visszaélések kivizsgálásához.
- 28 Előzetesen meg kell állapítani, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy noha a jelen ítélet 19. pontjában említett, az alapeljárás tárgyát képező rendeletekhez vezető eljárással kapcsolatos közigazgatási iratok olyan információkat is magukban foglalnak, amelyeket az illetékes hatóságok a büntetőeljárás lefolytatása céljából két bírósági végzéssel engedélyezett, az elektronikus közlések lehallgatása és rögzítése révén gyűjtöttek be, ugyanakkor a kérdést előterjesztő bíróság nem az elektronikus hírközlési szolgáltatók közreműködése nélkül megszerzett személyes adatok felhasználására, hanem azon személyes adatok későbbi felhasználására kérdez rá, amelyeket az ilyen szolgáltatók a 2002/58 irányelv 15. cikkének (1) bekezdése értelmében számukra ilyen megőrzési kötelezettséget előíró tagállami jogszabályi intézkedés alapján őriztek meg.
- 29 E tekintetben az előzetes döntéshozatal iránti kérelemben szereplő információkból kitűnik, hogy az előterjesztett kérdésben szereplő adatok az elektronikus hírközlésről szóló törvény 65. cikkének az e törvény 1. mellékletével összefüggésben értelmezett (2) bekezdése alapján rögzített adatok, amely arra kötelezi az elektronikus hírközlési szolgáltatókat, hogy a súlyos bűncselekmények elleni küzdelem céljából általános jelleggel és különbségtétel nélkül megőrizzék az ilyen közlésekre vonatkozó forgalmi és helymeghatározó adatokat.
- 30 Azon feltételeket illetően, amelyek mellett ezen adatok a vesztegetéshez kapcsolódó hivatali visszaélésre vonatkozó közigazgatási eljárás során felhasználhatók, először is emlékeztetni kell arra, hogy a 2002/58 irányelv 15. cikkének (1) bekezdése szerint hozott intézkedés alapján az

említett adatokhoz ilyen hozzáférés csak akkor biztosítható, ha ugyanezen adatokat e szolgáltatók e rendelkezésnek megfelelően őrizték meg (lásd ebben az értelemben: 2021. március 2-i Prokuratuur (Az elektronikus hírközlési adatokhoz való hozzáférés feltételei) ítélet, C-746/18, EU:C:2021:152, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Továbbá az ilyen közlésekre vonatkozó forgalmi és helymeghatározó adatoknak a súlyos bűncselekmények elleni küzdelem céljából történő későbbi felhasználása csak azzal a feltétellel lehetséges, hogy egyrészt ezen adatoknak az elektronikus hírközlési szolgáltatók általi megőrzése megfelelt a 2002/58 irányelv 15. cikke (1) bekezdésének – ahogyan azt a Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmezi –, másrészt pedig az említett adatokhoz az illetékes hatóságok számára biztosított hozzáférés is összhangban volt e rendelkezéssel.

31 E tekintetben a Bíróság már megállapította, hogy a 2002/58 irányelv 15. cikkének (1) bekezdését a Charta 7., 8. és 11. cikkével, valamint 52. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy e rendelkezéssel ellentétesek az olyan jogszabályi intézkedések, amelyek a súlyos bűncselekmények elleni küzdelem és a közbiztonságot érintő súlyos fenyegetettség megelőzése céljából a forgalmi és a helymeghatározó adatok általános és különbségtétel nélküli, megelőző jelleggel történő megőrzését írják elő (2022. szeptember 20-i SpaceNet és Telekom Deutschland ítélet, C-793/19 és C-794/19, EU:C:2022:702, 74. és 131. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ezzel szemben a Bíróság kifejtette, hogy e 15. cikknek a Charta 7., 8. és 11. cikkével, valamint 52. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett (1) bekezdésével nem ellentétesek az olyan jogszabályi intézkedések, amelyek a súlyos bűncselekmények elleni küzdelem és a közbiztonságot érintő súlyos fenyegetettség megelőzése érdekében

- a forgalmi és helymeghatározó adatok célzott megőrzését írják elő, amelyet objektív és hátrányos megkülönböztetéstől mentes tényezők alapján, az érintett személyek kategóriái szerint vagy földrajzi kritérium segítségével, a feltétlenül szükséges mértékű, de meghosszabbítható időtartamra korlátozva határoznak meg;
- a csatlakozási forráshoz hozzárendelt IP-címek általános és különbségtétel nélküli, a feltétlenül szükséges mértékre korlátozott időtartamú megőrzését írják elő;
- az elektronikus hírközlési eszközök felhasználóinak személyazonosságára vonatkozó adatok általános és különbségtétel nélküli megőrzését írják elő, és
- lehetővé teszik, hogy az elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtóit a hatáskörrel rendelkező hatóság hatékony bírósági felülvizsgálat alá tartozó határozatával a rendelkezésükre álló forgalmi és helymeghatározó adatok korlátozott ideig történő, gyors megőrzésére kötelezzék,

amennyiben ezek az intézkedések egyértelmű és pontos szabályok révén biztosítják, hogy a szóban forgó adatok megőrzésére az erre vonatkozó anyagi jogi és eljárásjogi feltételek betartása mellett kerül sor, és hogy az érintett személyeket a visszaélések veszélyével szemben tényleges biztosítékok illetik meg (2022. szeptember 20-i SpaceNet és Telekom Deutschland ítélet, C-793/19 és C-794/19, EU:C:2022:702, 75. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

32 Ami az elektronikus hírközlési szolgáltatók által az e rendelkezéseknek megfelelő intézkedés alkalmazásával megőrzött adatok hatóságok általi felhasználásának igazolására alkalmas célokot illeti, emlékeztetni kell arra, hogy a 2002/58 irányelv 15. cikkének (1) bekezdése lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy kivételeket állapítsanak meg a személyes adatok bizalmas kezelésének biztosítására vonatkozóan ezen irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében előírt alapvető kötelezettség, valamint a többek között az említett irányelv 6. és 9. cikkében említett megfelelő

- kötelezettségek alól, amennyiben az ilyen jellegű korlátozás egy demokratikus társadalomban szükséges, megfelelő és arányos intézkedésnek minősül a nemzetbiztonság, a nemzetvédelem és a közbiztonság védelme érdekében, illetve a bűncselekmények, illetve az elektronikus hírközlési rendszer jogosulatlan használata megelőzésének, kivizsgálásának, felderítésének és üldözésének a biztosítása érdekében. E célból a tagállamok többek között jogszabályi intézkedéseket fogadhatnak el az adatoknak az ezen indokok egyike alapján korlátozott ideig történő megőrzésére vonatkozóan (2020. október 6-i La Quadrature du Net és társai ítélet, C-511/18, C-512/18 és C-520/18, EU:C:2020:791, 110. pont).
- 33 Márpedig a 2002/58 irányelv 15. cikkének (1) bekezdése nem igazolhatja azt, hogy az elektronikus közlések és az azokhoz kapcsolódó adatok titkosságának biztosítására vonatkozó alapvető kötelezettségtől, különösen pedig az ezen adatok tárolásának az említett irányelv 5. cikkében előírt tilalmától való eltérés váljon főszabállyá, különben ez utóbbi rendelkezés nagyrészt kiüresedne (2022. április 5-i Commissioner of An Garda Síochána és társai ítélet, C-140/20, EU:C:2022:258, 40. pont).
- 34 A többek között a 2002/58 irányelv 5., 6. és 9. cikkében előírt jogok és kötelezettségek korlátozásának igazolására alkalmas célokat illetően a Bíróság már kimondta, hogy az ezen irányelv 15. cikke (1) bekezdésének első mondatában szereplő célkitűzések felsorolása kimerítő jellegű, így az e rendelkezés alapján elfogadott jogszabályi intézkedésnek ténylegesen és szigorúan e célok egyikének kell megfelelnie (2022. április 5-i Commissioner of An Garda Síochána és társai ítélet, C-140/20, EU:C:2022:258, 41. pont).
- 35 Ami azokat az általános érdekű célokat illeti, amelyek igazolhatják a 2002/58 irányelv 15. cikkének (1) bekezdése alapján hozott intézkedést, a Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, hogy az arányosság elvének megfelelően e célok között egyfajta hierarchia áll fenn, e célok jelentőségétől függően, és az ilyen intézkedéssel elérni kívánt cél jelentőségének kapcsolatban kell állnia az abból eredő beavatkozás súlyosságával (2022. április 5-i Commissioner of An Garda Síochána és társai ítélet, C-140/20, EU:C:2022:258, 56. pont).
- 36 E tekintetben a nemzetbiztonság védelmére irányuló, az EUSZ 4. cikk (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett célkitűzés – amely szerint a nemzeti biztonság az egyes tagállamok kizárólagos feladata marad – jelentősége meghaladja a 2002/58 irányelv 15. cikkének (1) bekezdésében említett többi cél, különösen az általánosságban véve az – adott esetben súlyos – bűncselekmények elleni küzdelem, valamint a közbiztonság védelmére irányuló cél jelentőségét. A Charta 52. cikkének (1) bekezdésében előírt egyéb követelmények tiszteletben tartása mellett a nemzetbiztonság védelmére irányuló céllal tehát igazolhatók az olyan intézkedések, amelyek súlyosabb beavatkozásokat jelentenek az alapvető jogokba, mint amelyek e más célokkal igazolhatók (2022. április 5-i Commissioner of An Garda Síochána és társai ítélet, C-140/20, EU:C:2022:258, 57. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 37 A bűncselekmények megelőzésére, kivizsgálására, felderítésére és üldözésére irányuló célkitűzést illetően a Bíróság megállapította, hogy az arányosság elvének megfelelően kizárólag a súlyos bűncselekmények elleni küzdelem és a közbiztonságot érintő súlyos fenyegetettség megelőzése igazolhatja a Charta 7. és 8. cikkében biztosított alapvető jogokba történő olyan súlyos beavatkozásokat, mint amelyek a forgalmi és helymeghatározó adatok megőrzésével járnak. Következésképpen általánosságban a bűncselekmények megelőzésére, kivizsgálására, felderítésére és üldözésére irányuló célkitűzéssel az említett alapvető jogokba történő beavatkozások közül

- kizárólag a nem súlyos beavatkozások igazolhatók (2022. április 5-i Commissioner of An Garda Síochána és társai ítélet, C-140/20, EU:C:2022:258, 59. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 38 Ezen ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy noha a súlyos bűncselekmények elleni küzdelem és a közbiztonságot érintő súlyos fenyegetettség megelőzése kisebb jelentőséggel bír a közérdekű célok hierarchiájában, mint a nemzetbiztonság védelme (lásd ebben az értelemben: 2022. április 5-i Commissioner of An Garda Síochána és társai ítélet, C-140/20, EU:C:2022:258, 99. pont), ezek jelentősége ugyanakkor meghaladja az általánosságban véve a bűncselekmények elleni küzdelem és a közbiztonságot érintő nem súlyos fenyegetettség megelőzésének jelentőségét.
- 39 Ebben az összefüggésben mindazonáltal emlékeztetni kell arra, amint az a jelen ítélet 31. pontjából is kitűnik, hogy a tagállamok azon lehetőségét, hogy a többek között a 2002/58 irányelv 5., 6. és 9. cikkében előírt jogok és kötelezettségek korlátozását igazolják, az ilyen korlátozással járó beavatkozás súlyosságának felméréseivel, valamint annak ellenőrzésével kell értékelni, hogy az e korlátozás által elérni kívánt közérdekű cél jelentősége összefügg-e a beavatkozás súlyosságával (2020. október 6-i La Quadrature du Net és társai ítélet, C-511/18, C-512/18 és C-520/18, EU:C:2020:791, 131. pont).
- 40 Ezenkívül a Bíróság már megállapította, a 2002/58 irányelv 15. cikkének (1) bekezdése alapján hozott intézkedés alkalmazásával a szolgáltatók által megőrzött forgalmi és helymeghatározó adatokhoz való hozzáférés, amelyet az ezen irányelvet értelmező ítélkezési gyakorlatból következő feltételek teljes mértékű tiszteletben tartásával kell megvalósítani, főszabály szerint csak azzal a közérdekű céllal igazolható, amely miatt e megőrzést e szolgáltatók számára előírták. Ez csak akkor lehet másként, ha a hozzáférés által elérni kívánt cél jelentősége meghaladja a megőrzést igazoló célt (2022. április 5-i Commissioner of An Garda Síochána és társai ítélet, C-140/20, EU:C:2022:258, 98. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 41 Márpedig e megfontolások *mutatis mutandis* alkalmazandók az elektronikus hírközlési szolgáltatók által a 2002/58 irányelv 15. cikkének (1) bekezdése értelmében hozott intézkedés alapján megőrzött forgalmi és helymeghatározó adatoknak a súlyos bűncselekmények elleni küzdelem céljából történő későbbi felhasználására. Az ilyen adatok ugyanis azt követően, hogy azokat megőrizték és a súlyos bűncselekmények elleni küzdelem céljából az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátották, nem továbbíthatók más hatóságok részére, és nem használhatók fel az olyan célok elérése érdekében, mint a jelen esetben a vesztegetéshez kapcsolódó hivatali visszaélések elleni küzdelem, amely kisebb jelentőségű a közérdekű célok hierarchiájában, mint a súlyos bűncselekmények elleni küzdelem és a közbiztonságot érintő súlyos fenyegetettség megelőzése. Ilyen helyzetben ugyanis a megőrzött adatokhoz való hozzáférés engedélyezése ellentétes lenne a közérdekű céloknak a jelen ítélet 33., 35–37. és 40. pontjában felidézett ezen hierarchiájával (lásd ebben az értelemben: 2022. április 5-i Commissioner of An Garda Síochána és társai ítélet, C-140/20, EU:C:2022:258, 99. pont).
- 42 A cseh kormány és Írország által az írásbeli észrevételeikben felhozott azon érvet illetően, amely szerint a vesztegetéshez kapcsolódó hivatali visszaélésre vonatkozó fegyelmi eljárás kapcsolódhat a közbiztonság védelméhez, elegendő megjegyezni, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozatában a kérdést előterjesztő bíróság nem hivatkozott a közbiztonságot érintő súlyos fenyegetettségre.

- 43 Egyébiránt, noha igaz, hogy a fegyelmi vétségekre vagy a vesztegetéshez kapcsolódó hivatali visszaélésekre vonatkozó közigazgatási vizsgálatok fontos szerepet játszhatnak az ilyen cselekmények elleni küzdelemben, az ilyen vizsgálatokat előíró jogalkotási intézkedés ténylegesen és szigorúan véve nem felel meg a 2002/58 irányelv 15. cikke (1) bekezdésének első mondatában szereplő, a bűncselekmények üldözésére és szankcionálására irányuló célkitűzésnek, amely csak a büntetőeljárásokra vonatkozik.
- 44 A fentiekre tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2002/58 irányelv 15. cikkének (1) bekezdését a Charta 7., 8. és 11. cikkével, valamint 52. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes, ha az elektronikus hírközlésre vonatkozó olyan személyes adatokat, amelyeket az e rendelkezés értelmében hozott jogszabályi intézkedés alapján az elektronikus hírközlési szolgáltatók megőriztek, és amelyeket ezt követően ezen intézkedés alapján a súlyos bűncselekmények elleni küzdelem céljából az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátottak, felhasználhatók a vesztegetéshez kapcsolódó hivatali visszaélések kivizsgálásához.

A költségekről

- 45 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

A 2009. november 25-i 2009/136/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról [helyesen: a személyes adatok kezeléséről] és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) 15. cikkének (1) bekezdését az Európai Unió Alapjogi Chartájának 7., 8. és 11. cikkével, valamint 52. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben

a következőképpen kell értelmezni:

azzal ellentétes, ha az elektronikus hírközlésre vonatkozó olyan személyes adatok, amelyeket az e rendelkezés értelmében hozott jogszabályi intézkedés alapján az elektronikus hírközlési szolgáltatók megőriztek, és amelyeket ezt követően ezen intézkedés alapján a súlyos bűncselekmények elleni küzdelem céljából az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátottak, felhasználhatók a vesztegetéshez kapcsolódó hivatali visszaélések kivizsgálásához.

Aláírások